SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 168. JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, SEPTEMBER 2, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 2-го ВЕРЕСНЯ 1988 Ч. 168. РІК. XCV.

Озвучені книги висилається до Бразилії

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Відома вже широко серед української громади ініціяторка акції озвучення українських книжок для вжитку сліпців, Мирослава Оришкевич з Клівленду поінформувала, що вона розпочала тепер нову акцію, а саме пересилання таких озвучених українських книжок до Бразилії.

Досі вона вислала сотню таких книжок на руки дирекорки бібліотеки в Прудентополісі, що нею є сестра єпископа УКЦ Єфрема Кривого, Мирослава Кривий. Показується, що в Бразилії є незвичайне запотребування на такі озвучені книжки. М. Оришкевич має у своїй збірні понад 650 книжок і вона могла б усі вислати, якщо б дозволили на це фонди. Як довідуємося, пересилка їх може бути безкоштовна, йдеться лише про перегрaння касеток. Тому М. Оришкевич звертається цією дорогою до усіх людей доброї волі, щоб допомогли фінансово у тому доброму ділі. Датки можна пересилати на адресу: Cleveland Society for the Blind, 1909 East, 101 Str. Cleveland, Ohio 44106.

„Надія Богачевська завоювала серця слухачів"

Надя Богачевська при фортепіяні.

Ганер, Н. Й. — „Молоденька й понадзвичай обдарована піяністка Надія Богачевська полонила серця її авдиторії своєю ґаля-урочисто-святковою грою в суботу, в Ґражді" — з таким підписом помістив велику фотографію молодої українки — блискучої піяністки часопис „Віндгам джорнал" у четвер, 11-го серпня, ц.р., відразу після самостійного суботнього концерту 30-го липня ц.р., многонадійної музичної сили, в Ґражді, в Гантері, Н. Й., при тому даючи рецензію фахівця, під заголовком: „Молода піяністка зачарувала авдиторію в Ґражді", в якій не шкодує найкращих слів для Наді Богачевської. Він пише: „Незрівнянний піяністичний талант станув у повний зріст у суботу, 30-го липня, перед слухачами в Ґражді, в Джювет центрі, коли Н. Богачевська мала тут свій дебют в цьому центрі Музики й мистецтв Ґрін-кавнті, в програмі граючи Баха, Бетговена, Моцарта, Барвінського й Шопена.

„Панна Богачевська була в 1987 році лавреаткою першої нагороди конкурсу молодих артистів-музик Нюджерзької Симфонічної Оркестри. Вона справила дуже сильне враження на слухачів її загальною музикальною майстерністю і її технічною плавністю. Вона дала рідкий звук і плавну ліричність, точність і почуття кольору в її усій грі цієї суботи. Особливо вражаючою була ясність і досконалість її виконання Бахового Прелюду і Фуги в Д-мінорі та в Моцартовій сонаті у Ф-Мажорі.

„Тонко-вишукані, кольоритні і стилістично-оригінальні мініятюри Барвінського були ґраціозно фразовані і з легкістю й чутливістю відіграні, а нагородою від молоденької артистки для охопленої справжнім ентузіязмом авдиторії був її наддаток у програмі з Прокоф'єва".

ПРЕДСТАВНИК ДЦ УНР У КАНАДІ БРАВ УЧАСТЬ У СВЯТКУВАННЯХ 1000-РІЧЧЯ ХРИСТИЯНСТВА УКРАЇНИ

Філядельфія (УІБ). — У днях від 12-го до 14-го серпня ц.р. УАП Церква в Канаді була господарем всесвітніх святкувань 1000-річчя Хрищення Київської Руси-України. Святкування відбувались в Торонто й Гамілтоні.

У торжествах брала масову участь українська Канада на чолі з Митрополитом Владикою Василієм, духовенством, громадським і науковим проводом всієї Канади, Ієрархією УП Церкви в ЗСА, Англії, в Австралії-Новій Зеляндії та провід Білоруської, Сербської, Антіохської й інших Православних Церков, як рівнож представники канадських урядових кіл. Патріярха Деметріоса репрезентував Владика Сотіріос.

Державний Центр УНРеспубліки в екзилі делегував свого представника на ці урочисті святкування; ним був заступник Голови Уряду проф. Іван М . Самійленко, який, прибувши 11-го серпня до Торонто, перевів нараду з проводом Представництва та Об'єднанням Прихильників ДЦ УНР на Канаду. Нарада обговорила стан підготовки до чергової Сесії Української Національної Ради.

На другий день, у п'ятницю, після Божественної Літургії в Катедрі Св. Володимира, проф. І. Самійленко взяв участь у Всеканадській Конференції Союзу Українців Самостійників (СУС), що відбулися в приміщеннях Інституту Св. Володимира. Відкриваючи цю Конференцію, голова Централі СУС Яр. Скрипник, привітавши представників ДЦ УНР, запросив його до слова-привіту, про що буде далі, а тепер — варт дещо сказати про саму організацію СУС.

Союз Українців Самостійників — це найстарша українська громадська організація в Канаді, яка існує понад шість десятків років, і є далі провідною організацією в громадському житті цієї країни. СУС по праву заслуговує на увагу й респект не лише в Канаді, але й серед усієї української спільноти в діяспорі. Одним із

(Закінчення на стор. 3)

Дукакіс не бажає допомоги Джексона

Вашінгтон. — Члени виборчої кампанії Майкела Дукакіса звернулися до Джессі Джексона з проханням не вести в більшій частині стейтів виборчої кампанії для М. Дукакіса тому, що він більше зражує собі виборців, як їх злобуває.

Це вказує на те, що взаємовідносини поміж Дукакісом і Джексоном погіршилися від того часу, коли вони обидва стояли разом на демократичній конвенції та заявляли єдність і співпрацю у злобутті перемоги у виборах на президента.

Прохання табору М. Дукакіса, щоб Дж. Джексон не провадив далі виборчої кампанії у більшості стейтів дуже розгнівало Джексона і він виявив своє незадоволення у телевізійному інтерв'ю як також у інтерв'ю з репортерами „Ню Йорк Таймсу". Помічники Джексона подали до відома, що він не має вести кампанії в Міссіссіпі, Алабамі, Мишиген, Ню Йорку і Тексасі. Також згадані були у проханні Дукакіса такі стейти як Джорджія та Люїзіяна.

В середу, 31-го серпня, Дж. Джексон перебував у Ню Йорку, де мав зустріч з посадником міста Едвардом Качом. При цій нагоді журналісти поставили йому питання відносно обмеження його передвиборчої кампанії, але він заявив, що йому не відомі подробиці цієї справи. Зустріч з посадником Качом була чемна і обидва політики не згадували у ній своїх минувших різких слів у відношенні до себе, а говорили про потребу спільної дії для Демократичної партії. Помимо цих запевнень роля Дж. Джексона виявляється тепер дуже складна і пригадує подібну ситуацію яку мав із Джексоном Волтер Мондейл після демократичної Конвенції в 1984 році, коли він також старався обмежити ролю та акцію Джексона.

Теперішнє напруження поміж Дукакісом і Джексоном, є однак не лише політичне, але також персональне і це ясно дає до зрозуміння Дж. Джексон.

М. Сурмач і Р. Левицький виступлять на Союзівці

Ню Йорк. — Голова нюйоркської Округи Відділів Українського Народного Союзу інж. Михайло Шпонтак, який з рамени Округи зорганізував поїздку автобусом сеньйорів УНС на Союзівку в неділю, 4-го вересня ц.р., додатково інформує, що після спільного полуденку приблизно о год. 2-ій по полудні, відомий український підприємець, пасічник і пропагатор української книжки, а також автор багатьох популярних статейок у „Свободі" на здоровельні теми і корисність споживання меду, Мирон Сурмач, старший, виголосить популярну доповідь на тему „Як дожити до 140 років".

У мистецькій програмі сеньйорів і зацікавлених гостей розважатиме відомий бандурист Роман Левицький, який виконає кілька сучасних пісень і козацьких дум.

Поїздка автобусом на Союзівку коштує тільки 6 дол. від особи, по зниженій ціні решта коштів покриють Округа УНС і Т-во сеньйорів при „Самопомочі", які є організаторами цієї цікавої поїздки-прогульки. Смачний полуденок також буде по зниженій ціні згідно з домовленістю з управителями Союзівки Іваном Флисом мол., і Лідою Кучер. Ближчі інформації можна отримати в Т-ві „Самопоміч" потелефонувавши на число: (212) 777-1336.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ УПОВНОВАЖИВ ВИПУСК ОФІЦІЙНОЇ ПРОПАМ'ЯТНОЇ МЕДАЛІ

Крайовий Комітет для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні повідомляє про випуск Офіційної Пропам'ятної медалі для святочного відзначення Тисячоліття. Медаля, що зображує Св. Володимира Великого, на другому боці має Український Тризуб з хрестом. Її буде видано в бронзі, сріблі й золоті.

Продукцію і продаж медалі переводить виключно фірма Millenium Medallion Inc., створена американськими українцями. За виключне право продукції й продажу Пропам'ятної медалі фірма „Мілленіум Медалліон" зобов'язалась виплачувати гонорар Крайовому Комітетові Тисячоліття на покриття коштів його чинности.

В справі випуску Пропам'ятної медалі голова Екзекутивної Ради Крайового Комітету д-р Юрій Солтис сказав із признанням, що „ми основно продискутували цей проєкт з громадськими групами, на які зробив велике враження не тільки сам проєкт фірми „Мілленіум Медалліон", але й виявлені організаційні зусилля фірми в переведенні цього проєкту. З вдоволенням стверджуємо, що Крайовий Комітет одержить належний гонорар з кожної проданої медалі".

Бронзова, срібна й золота медалі будуть в розмірі приблизно 1½ цалі. Кожна медаля буде опакована в синє оксамитове пуделко.

Бронзова медаля карбована з чистої бронзи; срібна матиме 0.999 чистого срібла й міститиме в собі більше срібла як стерлінг з (0.925). Золота медаля карбуватиметься з 14-каратового золота з приблизною вагою 1.2 унції золота. Кожна золота медаля буде мати серійне число з обмеженням тільки до висоти замовлень. Для колекціонерів „Мілленіум Медалліон" пропонує окрему серію —

(Закінчення на стор. 3)

Л. ВАЛЕНСА ЗУСТРІВСЯ З МІНІСТРОМ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ПОЛЬЩІ

Варшава. — Лідер польської незалежної профспілки „Солідарність" Лех Валенса зустрівся у середу, 31-го серпня, з міністром внутрішніх справ Польщі генералом Чеславом Кішаком. В короткому комунікаті польського пресового агентства ПАП сказано, що на зустрічі також був присутній єпископ Єжи Домбровскі. Це перша зустріч Леха Валенси з представниками польського уряду за шість років.

Після закінчення зустрічі майор Войцех Гарстка, представник міністерства внутрішніх справ, підтвердив журналістам, що попередні переговори Валенси з Кішаком закінчилися. ПАП вказує, що „учасники розмови договорилися про місце зустрічі і умови проведення переговорів" з представниками робітників.

Напередодні зустрічі, у вівторок, Політбюро ЦК ПОРП (польської комуністичної партії) вислухало доповідь Кішака про підготову до переговорів „за круглим столом" і запропонувало міністру внутрішніх справ „продовжувати виконувати покладене на нього доручення".

Виступаючи в середу у програмі новин „З добрим ранком, Америко!" підполковник польської армії Веслав Горніцкі, один з помічників ген. Ярузельского, сказав, що міністер внутрішніх справ прийняв Валенсу як „видатного громадського діяча", а не як керівника „неіснуючої", як він висловився, профспілки.

Розмова між Кішаком і Валенсою, зауважує кореспондент Ассошіейтед Пресс відбулася в той сам день, коли вісім років тому у Ґданьску були підписані знамениті угоди, що узаконили першу в країнах східнього блоку незалежну профспілку. Однак незабаром після цього „Солідарність" була заборонена.

Повідомляється, що Л. Валенса, який був разом з страйкуючими, залишив Ґданськ вранці в середу в супроводі дорадника „Солідарности" Тадеуша Мазовецького і поїхав у Варшаву, де зупинився в будинку польського єпископату. Рада польських єпископів доручила єпископові Варшави Єжи Домбровському брати участь у переговорах Валенси з генералом Кішаком.

Після наради зі своїми дорадниками, яка тривала півтори години, Валенса залишив будинок єпископату в зеленому „Мерседесі" разом з єпископом Домбровським. Міліція не дозволила журналістам їхати за ними на зустріч з Кішаком, однак знайшлися свідки, що бачили, як Валенса під'їхав до будинку, розміщеного недалеко від резиденції амбасадора ЗСА в столичному районі Мокотов.

В єпископаті чекати Валенсу залишився Анджей Стельмаховський, який виступає як посередник між урядом і страйкуючими робітниками, і дорадник „Солідарности" Броніслав Ґеремек.

Після трьох годин Валенса повернувся в єпископат. „Я оптиміст", — сказав він, усміхаючись, журналістам, що оточили його, але відмовився щонебудь додати. Порадившись ще з дві години зі своїми помічниками і з членами єпископату, Валенса відправився в автомобілі назад у Ґданськ.

Пресова служба єпископату розповсюдила заяву, в якій говориться, що під час зустрічі з міністром Л. Валенса „порушив ключові справи, що стосуються майбутнього 'Солідарности' а також перспектив профспілкового плюралізму".

„Учасники зустрічі договорилися, що всі проблеми, які стосуються профспілкового руху, повинні бути обговорені за круглим столом, при чому ніяких заборонених тем не буде", сказано в заяві.

ЗВІЛЬНИЛИ В. ОВСІЄНКА

Джерзі Ситі, Н. Дж. (ЗП УГГ). — З України повідомляють, що 21-го серпня звільнено Василя Овсієнка, який тепер поїхав до матері. Віталію Калиниченкові та Левкові Лук'яненкові дозволено поїхати в Україну на час відпустки. Про Івана Кандибу покищо нічого невідомо.

П'ятидесятники приїжджають до ЗСА

Клівленд, Огайо. — Як повідомила місцева преса, до Клівленду приїхала перед кількома днями українська родина п'ятидесятників з Естонії, що їх приїзд уможливило релігійне об'єднання п'ятидесятників слов'янського походження в Клівленді.

Українська родина перебувала останніх вісім років у Естонії, стараючись про можливість виїзду. Вона складається із молодого подружжя та п'ятьох дітей, з яких найстарший має одинадцять років.

У середу, 31-го серпня ц.р., заповіджений приїзд ще п'ятьох родин п'ятидесятників із СССР, в тому одна із них — це львів'яни.

З цих причин Українські З'єднані Організації Клівленду (УЗО), зокрема українські жінки підготовляють можливості допомоги для цих родин, які усі є багатодітні.

Братський конґрес збирає гроші на віднову острова Еллис

Джерзі Ситі. — Національний Братський Конґрес в ЗСА звернувся до усіх своїх членів — братських союзів із закликом щоб допомогли фінансово до відбудови острова Еллис, що був довгими роками прибіжищем усіх переселенців до ЗСА, як також, щоб можна було поширити і закріпити музей створений на цьому острові. Цей музей має в першу черґу закріпити пам'ять про усіх цих безчисленних іміґрантів, які приїхали до ЗСА і тут поселилися і тому буде там встановлена стіна пам'яті про американського іміґранта. Дирекція Національного Братського Конґресу в ЗСА одобрила цей проєкт з надією, що в ньому візьмуть участь усі члени Братського Конґресу.

Кожна братська організація, що буде зацікавлена у цьому новому проєкті дістане відповідні купони, що їх можна буде висилати до поодиноких членів. Кожний, що зложить 100 дол. дістане відповідну посвідку, в якій буде зазначено, з якої країни він походить, а його ім'я буде написане на „стіні пам'яті". Хто зложить суму 1,000 дол. його ім'я або ім'я його предків, буде виписане на „стіні пам'яті" поміж рядом провідників, коли зложить 5,000 дол. ім'я буде виписане серед доброліїв, а коли даток буде виносити 10,000 дол. його ім'я або його предків буде серед патронів. Якщо жертводавці будуть уживати купони, що їх отримають усі братські організації, усі датки будуть зачислені, як датки цієї організації. Якщо члени братської організації і вона сама зложать разом суму до 250,000 дол. тоді це буде окремо відмічено. Датки слід складати до лютого 1989 року, щоб усі прізвища були відповідно записані вирізьблені на „стіні пам'яті", яка буде відкрита в осені 1989 року.

Ближчі інформації можна отримати, написавши на адресу: Headquarters office: 1300 Iroquous Dr., Suite 260, Naperville, Illinois 60540 Tel.: 312-355-6633.

У СВІТІ

КАБУЛЬСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР Мохаммед Гасан Шарк знову закликав муджагедінів вступити в правлячу коаліцію, до якої будуть також входити представники „поміркованих" верств афганського суспільства і лідери просовєтської комуністичної партії, які перебувають нині при владі. Керівники афганського опору в минулому вже відкинули такий заклик, зроблений афганським президентом генералом Наджібуллою. М. Шарк був афганським амбасадором в Індії і Японії, а також президентом Афганістану, коли країною правив Мохаммед Дауд, вбитий комуністами під час перевороту 1978 року. Шарк був призначений прем'єр-міністром Афганістану три місяці тому. Згідно з пропозицією, зробленою Кабульом опозиції, її представники будуть займати в коаліційному уряді лише другорядні посади.

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ЧИНОВНИК совєтського міністерства закордонних справ Георгій Корнієнко прибуде 17-го вересня в Палермо, Італія, щоб дістати літературну нагороду, присуджену генеральному секретареві ЦК КПСС Михайлові Ґорбачову. „Премію Монделльо" генеральний секретар дістав за книгу „Перестройка". На думку тих, які присуджують цю літературну премію, книжка Ґорбачова є великим вкладом в сучасну літературу. Премія була присуджена Ґорбачову в грудні минулого року. Амбасада СССР у Римі повідомила, що генеральний секретар погодився прийняти нагороду, за якою в Італію прибуде Корнієнко.

ПЕРЕГОВОРИ ПРО МИР між Іраном і Іраком не відбулися ні у понеділок, 29-го серпня, ні у вівторок і тяжко сказати, коли вони відновляться. „Ми намагаємося переконати сторони перш за все дотримуватися угоди про припинення вогню, а вже потім зайнятися іншими справами", сказав журналістам генеральний секретар ООН Гавіє Перез де Куєяр, при посередництві якого відбуваються у Женеві ірано-іракські переговори. Генеральний секретар ООН зустрівся з представниками п'яти країн, постійних членів Ради Безпеки — Великобританії, Китаю, СССР, ЗСА і Франції. При закритих дверях вони обговорювали кризу, що створилася у переговорах.

У ТРІПОЛІ, В ЛІВІЇ, почався суд над президентом Роналдом Реґеном. Йому інкримінують обвинувачення в організації замаху на головаря лівійського режиму полковника Муаммара Каддафі. Суд дав Р. Реґенові 24 години на те, щоб у Тріполі прибув адвокат Президента. На випадок, якщо ні сам Реґен, ні його захисник не прибудуть, суд призначить „державного" адвоката і буде розглядати справу у відсутності обвинуваченого. Процес організований заснованим у Гавані сім років тому лівими юристами „Антиімперіялістичним трибуналом Америки". Трибунал вважає, що, віддаючи наказ про бомбардування Тріполі і Бенгазі в 1986 році, Президент ЗСА ставив своєю метою вбити М. Каддафі.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 30-ГО СЕРПНЯ ц.р., Джессі Джексон прибув до Ню Йорку, щоб у середу зустрітися з посадником Едвардом Качем і губернатором стейту Маріо Квомо для ліквідації розходжень, які виникли між ним і представниками політичного життя стейту під час передвиборної кампанії. 30-го серпня, Джексон зустрівся з бездомними жителями Ню Йорку, що зібралися біля міської Ратуші. Він сказав бездомним: „Не втрачайте надії". Посадник Кач постарався уникнути денної зустрічі з Джексоном 30-го серпня і заявив, що не буде коментувати ніяких висловлювань Джексона. „Завтра відбудеться наша зустріч і я певен, що ми зможемо ліквідувати наші розходження, а розбір особистих стосунків ми можемо відкласти до 1989 року. Тепер ми повинні зробити все, щоб укріпити і забезпечити перемогу демократів в особі Дукакіса на виборах в листопаді ц.р.", — сказав Кач. Кажуть, що ніякої симпатії між Качем і Джексоном нема, але вони стараються стати перед виборцями більш цивілізованою стороною їхніх відносин, щоб не створювати зайвого шуму перед виборами. Ця прихована ворожнеча почалась тоді, як Джексон звинуватив жидівську громаду, що вона заправляє всім у місті і назвав Ню Йорк єврейським містом. З тих пір Джексон так і не вибачився публічно.

МІСТО СИРАКЮЗИ В результаті опиту населення 30-го серпня ц.р., знову зайняло перше місце за смаковими якостями води. Раніше доброю якістю води славився Ню Йорк, але два останні роки на перше місце вийшли Сиракюзи, а Ню Йорк займає друге місце.

У НЮЙОРКСЬКОМУ ШПИТАЛІ перебуває жінка, яка стала жертвою жорстокости поліціянта. Поліціянт з незрозумілих причин заарештував її у варварський спосіб минулої неділі за те, що вона нібито їхала з більшою швидкістю, ніж це дозволено. Він сказав, що вона його запам'ятає надовго і з цими словами надів їй наручники та прикував до керма її власного автомобіля, явно бачачи, що вона є вагітною на восьмому місяці. Все це робилося з жорстокістю на очах у її двох неповнолітніх дітей. В прикованому стані вона змушена була сидіти у спекотний день протягом трьох з половиною годин. Після другої години цих мук в неї почалась кровотеча, що викликало передчасні роди. Посадник Кач висловив обурення з цього приводу, бо поліціянт після всього ще й подав на цю жінку до суду за вчинений нею опір йому, офіцерові поліції, при виконанні ним службових обов'язків.

НЕ ЗОВСІМ ТРАДИЦІЙНИЙ авіаполіт відбувся 30-го серпня ц.р. з летовища Ла Гардія на території Ню Йорку. Замість звичних пасажирів цього разу перевозили в'язнів з однієї тюрми до іншої, новозбудованої у стейті Ню Йорк. Фахівці підрахували, що така транспортація в'язнів буде дешевша на 150,000 дол. річно. Плянується до п'яти таких рейсів щотижня. Члени екіпажу літака заявили, що для них в'язні є звичайними пасажирами і вони зроблять усе, щоб забезпечити їм приємний політ.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і „money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Банкрутство пляну про „угроблення" світу

Після найпершого безглуздого кривавого періоду „воюючого комунізму" і після загарбницьких воєнних походів, в першу чергу проти Української Народної Республіки, поруч із бомбастичним гаслом „Пролетарі всіх країн єднайтеся", програмовим гаслом комуністичної імперії стало „Угробити імперіялістичний світ" ще у 1920-их роках нашого сторіччя. Під „імперіялістами" завжди комуністи розуміли Америку, але поруч із нею вільний світ. За урядування президента Д. Д. Айзенгавера відвідав Америку Нікіта Хрущов і на пресовій конференції викручувався, що під „угробленням світу" треба розуміти перемогу комуністичної ідеології, а не зброї. Коли споглянути нині на стан комуністичних партій в Італії, Франції, у скандинавських і південноамериканських країнах, то не хочеться вірити, що ще так розмірно недавно володарі Кремлю могли поважно думати і плянувати своє панування у всьому світі. У самому Совєтському Союзі і всіх його комуністичних сателітських країнах хитається комунізм і хитається уся імперія.

Це не побожне бажання ворогів комунізму. Раз-у-раз приходять нові докази такого стану. Останнім таким доказом є резолюція, що її 28-го серпня ц.р. прийняв Центральний Комітет компартії Польщі після дводенних бурхливих нарад: рекомендувати урядові, щоб він скликав конференцію з участю різних польських політичних і громадських організацій для вирішення пляну, як завести спокій у краю, де кількатижневі страйки і демонстрації спаралізували промисел, і як рятувати Польщу від економічної катастрофи. Можна здогадатися, що таку резолюцію прийнято у тісному порозумінні з Ґорбачовим, чи пак під його диктатом. Ще в минулому тижні московський ґрадоначальник у Варшаві, генерал Збіґнєв Ярузельський, погрожував устами свого міністра внутрішніх справ генерала Чеслава Кіщака про проголошення знову вийняткового стану та висланням війська проти страйкуючих робітників у Щеціні, Катовіцах і Стальовій Волі. Видно — з Москви заборонили йому зробити це, зрозумівши, що така поведінка викличе криваві заворушення в Польщі й обурення у західньому світі, від якого залежить рятування СССР і самої Польщі від економічної катастрофи.

Запропоновану велику конференцію уряду з представниками широкого суспільства все ж обмежено тільки до тих, які „визнають існуючий леґальний конституційний лад Польщі". Іншими словами — не можна нараджуватися з противниками комуністичної однопартійної диктатури. Тут проявляється груба помилка комуністичних вождів та самого Міхаїла Ґорбачова: вони відчувають, що теперішні методи правління за вказівками Маркса-Лібкнехта- Леніна і Сталіна у практиці доводять країну до економічної руїни і політичної ізоляції. Але шукають виходу у поступках, яких замало. Гласність і перебудова із злагідненням цензури, з реґабілітацією сотень і тисяч проскрибованих осіб, із дозволом навіть на мирні вуличні демонстрації (і то не завжди і не всюди) — така перебудова нічого не перебудує, як довго буде зберігатися однопартійна комуністична диктатура з партійним Центральним Комітетом і Політбюром від рішень яких залежить доля мільйонів, — так довго всі ті комуністичні країни будуть щораз швидше скочуватися по похилій площі.

Большевики і їхні підкомандні-сателіти не хочуть і не можуть самі себе заперечити. Але хід подій примусить їх зробити це. Теорія англійського історика й економіста Тойнбі, що „демократія і комунізм стрінуться наполовині дороги" у практиці нереальна. І коли Ярузельський вперто, принципово, відмовляється леґалізувати незалежний від уряду робітничий рух „Солідарність", то він не заведе у Польщі ладу. Влада Ґорбачова, як і влада Ярузельського висить на волоску. А поворот до методи Брежнєва не врятує економіки, і штовхне СССР та Польщу у ще більшу ізоляцію. Це не є проблема, хто мешкає у Кремлі у Москві чи в Бельведері у Варшаві. Це проблема „Капіталу" Карла Маркса, яким він угробив усіх, хто повірив йому і прийняв марксизм як своє євангеліє. Тільки відмова від марксизму і, послідовно, заведення демократії західнього зразка може врятувати СССР і його сателітів від повної руїни.

Василь Сокіл

БІЙ ВИГРАНО — ВІЙНА ТРИВАТИМЕ

IV.

Якщо такий виступ проти гласности, проти викриття пороків минулого, проти критики партійної бюрократії та ворогів перебудови не вважати закликом закрити рота тим, яким місце в тюрмах за „розвінчування величних ідей Леніна", то що ж це таке трабилося з талановитим письменником? Чи не є це спекулятивне заграванння з тими силами опору перебудовному процесові, які сиділи в залі конференції і так завзято апльодували промовцеві?

Цілком резонно у відповідь Ю. Бондареву пролунали обурені голоси таких, зокрема, делегатів конференції, як голова правління спілки театральних діячів, народний артист СССР М. Ульянов, який сказав: „Як поєднати вимогу посилювати критику з жорстокою вимогою затулити рота газеті, якщо вона когось посміє покритикувати? Можна віру в перебудову втратити. Ні, преса це самостійна і серйозна сила, а не залякана служниця деяких товаришів, які звикли жити і керувати безконтрольно".

Саме один з таких „товаришів" брутально вигукнув у своїй промові — „Як сміють два — три журналісти критикувати діяльність виборного партійного діяча?!" А інший навіть побажав викликати розчуленість у делегатів, заявивши: „Про які привілеї партійних діячів дехто говорить? Адже за своїм заробітком вони йдуть аж на 26-му місці, одержуючи в середньому 216 крб.? А працюють по 12-15 годин на добу!" Нещасні!...

Гостру відповідь Ю. Бондарову і всім, хто злякався справедливої, нещадної критики, дав у своїй промові письменник Г. Бакланов, редактор журналу „Знамя". Він запитав: „Що ж це буде за соціялізм без гласности? Соціялізм безголосих? То ще ж це, товариші, — невже ми тільки вдихнули ковток свободи — і всі вже поперхнулись? Уже закашляли?"

Виступ Г. Бакланова дуже часто перебивали (хто саме, не важко зрозуміти), але він достойно захищав право кожного на гласність і справедливо засудив рецидиви брежнєвської доби, висловлені Бондаревим та йому подібними прихильниками жорстокої лінії на загнуздання преси. Г. Бакланов подав вимогу затвердити закон про пресу, щоб захистити її право на гласність від бюрократичного апарату.

Противників перебудови явно сполошили заклики делегатів до кінця без жодних вийнятків викрити не лише самі пороки і злочини минулого, а й їх спричинників. Побоялися, що й їхні імена будуть названі в числі винуватців недавніх беззаконь. Адже в кількох промовах пролунали цілком чіткі вимоги заборонити політичну і державну діяльність тим, хто так чи інак прислужувався Сталінові та Брежнєву. Секретарем обкому Комі республіки В. Мельніковим навіть названо було колишнього міністра закордонних справ А. Ґромика, голови ради міністра РСФСР М. Соломенцева, редактора „Правды" В. Афанасьєва, керівного міжнародника Г. Арбатова.

Про скасування будь-яких матеріяльних привілеїв також мовилося на конференції. Це питання щільно пов'язувалося з боротьбою проти бюрократії, яка цупко тримається за ці привілеї — за спеціяльні, закриті від голодного люду продуктові крамниці, розкішні дачі, санаторії, лікарні і багато чого іншого ласого для керівної номенклятури. А якщо, — кажуть, — не стане цього — бюрократ зникне з керівництва, — хай дурніший працює за пересічні 216 крб!

Як пообіцяв Ґорбачов разом з іншими членами Політбюра, національні проблеми розглядатимуть на спеціяльному пленумі ЦК партії, який мають ближчим часом скликати. Однак і на цій конференції, не чекаючи пленуму, в більшій чи меншій мірі кожен з делегатів національних республік торкався болючого питання. Найбільш докладніше про „безліч проблем у сфері національних взаємин" говорив перший секретар ЦК КП Вірменії С. Арутюнян.

Говорячи про події у Нагірному Карабасі, він рішуче відкинув твердження переляканих великодержавників, ніби ці драматичні події викликані діями розбавлених контролею екстремістичних сил.

— Це занадто спрощена уява, — сказав він. — Такі пояснення боляче зачіпають національні почуття комуністів, усіх трудящих нашої республіки. Джерела нинішньої ситуації криються в складних переплетіннях історичних, соціяльних, економічних, культурних, етнічних проблем, викривленнях національної політики в добу культу особи. Вони нагромаджувалися поступово протягом десятиріч, не дістаючи не лише необхідного розв'язання, але навіть їх гласного признання.

Р. Сонгайла, перший секретар ЦК КП Литви повідомив конференцію про те, що — „Трудящі нашої республіки, — комуністи і безпартійні, кардинально ставили питання про надання союзним республікам більшої самостійности у вирішенні економічних, соціяльних, екологічних, культурних проблем. Зокрема, — про національну мову як державну мову республіки".

Перший секретар ЦК КП Молдавії С. Гроссу повторив висловлену раніш лотиськими та естонськими партійними діячами пропозицію: „Наспіла необхідність дальшого розвитку Федерації совєтських республік... Бо зчаста забуваються ленінські принципи суверенітету, записані в Конституції... застосовується одверте командування союзних органів, дріб'язкова опіка, іґнорування прав самостійности республік".

Про це в різних формах говорили делегати з інших республік.

За вийнятком... українського партійного керівника!

Закінчення буде.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Яр. Рудницький

Археологія й ономастика

Maria Gimbutas "The Goddesses and Gods of Old Europe" 6500 - 3500 B.C. Myths and Cult Images. U of California Press. Berkeley and Los Angeles, 1982. Стор. 304, мапи й ілюстрації.

Від своєї першої статті на тему „старої Европи" в журналі індоевропейських студій, ч. 1, стор. 1-21, проф. Марія Ґімбутас обстоює гіпотезу про первісний матріярхат у европейських мешканців східньосередземноморського басейну (6500 - 3500 до Хр.). Щойно індоевропейські завойовники цих теренів (після 3500 до Хр.) принесли з собою патріярхальну систему суспільного устрою. В обох випадках — Україна належить до цього східньосередземноморського культурного кола разом з південною Польщею, Чехо-Словаччиною, Балканами, південною Італією, Грецією й східньою частиною Малої Азії. Ґімбутас виключає з цієї смуги культури на північ від української території, Білорусь, Московію і балтійські терени.

Система матріярхату в 6500 - 3500 до Христа й патріярхату після цього періоду відбилася в релігійній сфері — богинь (перед-індоевропейців) і богів (індоевропейців). Авторка наводить силу-силенну ілюстрацій-знахідок із археологічних розкопів; кожну з них хронологізує вона радіокарбоновою й дендрохронологічною методою, що дають можливість точного часового устійнення поодиноких об'єктів. На стор. 15-ій вона подає синтетичну таблицю „культурних комплексів старої Европи „перед-індоевропейського періоду, а опісля на стор. 16-35 вісім мап, що ілюструють теренове поширення окремих культур матріярхального типу.

Можна погоджуватися, або не погоджуватися з проф. Ґімбутас щодо її висновків про первісну Европу, включно з її картами й деякими гіпотетичними твердженнями. Все ж найбільш заперечень може викликати її „ономастична інновація" щодо трипільців і трипільської культури (5000-3500 перед Хр.). В славістичному світі вона була відома з часу свого відкриття В. Хвойкою (1899) й систематизації Т. Пассеком (1935) власне, як трипільська неолітична культура. Йдучи за румунськими дослідниками проф. Ґімбутас вводить у англомовну наукову літературу нове означення трипільської культури — „кукутенська цивілізація", на основі знахідок у Кукутенах, недалеко Ясс у Молдавії. У цілій книжці переведена послідовно ця назва й необзнайомлений читач може дивуватися, чому введено її на місце дотеперішньої загальновживаної назви: „Трипілля" (Tripolie), трипільська культура, трипільці й т.д.

Які були причини цієї нової „ономастики" в археологічній праці проф. Ґімбутас — важко збагнути. Так само незрозумілою є льокалізація Києва „в західній Україні" (стор. 254), тоді коли столиця України лежить у північномуцентрі української національної території. Правда, коли мова про Жванець (стор. 255), то це вже „Україна" (не західня!).

* * *

Хоч вага й наукове значення праці проф. Ґімбутас безперечні, то проте її „археологічна ономастика" неприйнятлива для української науки. Традиції українських археологів, Пастернака, Міллера, Курінного, Чикаленка й інших закріпили за українським неолітом „трипільська культура" й треба думати, що ця назва вдержиться в науці, українській і світовій, не вважаючи на інновації в цьому напрямі.

Тепер голос за молодими українсько-американськими археологами („if any"), щоб захищати нашу традиційну ономастику: „Трипілля", „трипільці", „трипільська культура" тощо не тільки для специфічного неоліту Київщини, але й для цілого обширу, який нова праця проф. Ґімбутас називає „кукутени" в своїй праці.

„ПОЦІЛУНОК МИРУ" — НЕДАЛЕКИЙ...

(В. Б.) Українські пресові звітодавці в своїх дописах про святкування в Римі Тисячоліття введення християнства в Україні, тодішній Київській Руси, обмежилися здебільша до зовнішньої сторінки цієї величавої події — релігійно-молитовної й культурно-розвагової. Мінімальну увагу звернено на сторінку релігійно-церковної політики та на глибші аспекти цього історичного акту, зокрема на глибокодумні погляди Папи Івана Павла II, хоч з точки зору українських національних інтересів не з усіма його міркуваннями, арґументацією, висновками й концепціями можна погодитися. Усе ж таки, треба признати, що це єдиний Папа, який старається позитивно розв'язати цю заплутану проблематику, яку його попередники з уваги на їм сучасну політичну конфіґурацію збували коротким „non possumus" (не можемо). Трудність лежить у факті, що питання релігійно-церковної політики нерозривно поєднані з національно-державницькими.

Цю внутрішню проблематику римських святкувань в головних її зарисах намагався подати американський звітодавець Ґреґ Ерляндсон в офіціозі римо-католицької архидієцезії „Кетолік Ню Йорк" за 14-те липня ц. р. в конденсованому звіті п. з. „Поцілунок миру" — недалекий" з підзаголовком „Папа закликає до свободи Української Католицько Церкви і до одности з Православною Церквою".

Тому варто познайомити українських читачів з ходом вибраних основних думок Папи в його апостольському зверненні до 6-тисячної громади українських паломників з усіх країн вільного світу та в інших принагідних виступах під час римських святкувань. Закликаючи до свободи УКЦ й до релігійного об'єднання з Православною Церквою, Папа сказав, що Свята Столиця завжди намаґалася підтримувати українських католицьких віруючих у їхніх правах залишитися в одності з Римом і триматися одночасно власного обряду та власних традицій.

Папа заявив, що Святий Дух спонукує нас палко бажати приходу недалекого вже дня, коли наступить „поцілунок миру" поміж Католицькою і Православною Церквами. Римське святкування — пише Ґ. Ерляндсон — які відзначили навернення св. Володимира Великого й його народу в Київській Руси (в оригіналі „Russ") в 988 році, відбулися після відзначення цієї події Російською Православною Церквою в Москві. Навернення св. Володимира дало початок християнству на теренах, які тепер є в межах СССР.

УКЦ і УП Церкви, які зазнають переслідування в Україні та Російська Православна Церква дошукуються свого коріння в цій історичній події. Хоч поміж цими трьома Церквами є напружені взаємини, то Папа використав Тисячолітні святкування для підкреслення їх спільної історії. На думку Папи, акт Хрищення в 988 році мав глибокий вплив на культуру українців, білорусів і росіян: „Зокрема ви, діти української нації, як можете забути, що наслідця хрищення ваших предків є спільне з православними братами вашого народу? Щобільше, як ви можете знехтувати історичне пов'язання з білоруською національностями?"

Святкування Тисячоліття, на думку Папи, мусить відродити в усіх християн екуменічне зобов'язання і спонукувати Католицьку й Православну Церкви понов но відкрити в Україні прадавні історичні зв'язки. Папа закликав християн „працювати з повним ентузіязмом у справі єдности.

Тут бачимо притаманний Папі консерватизм, який прагне поєднати сучасне із давноминулим і віджилим, не враховуючи світоглядових, політичних, національних і державницьких та релігійно-церковних змін, які наступили в ході століть.

Папа пропонував визнати права вірних УКЦ, заявляючи, що приналежність до Вселенської Церкви не перечить добру будь-якої земської країни, ані успадкуванню св. Володимира, яке він залишив по собі.

Папа розуміє смуток, який відчувають українці, що їхні брати й сестри в батьківщині не втішаються релігійною свободою, хоч це право неоднократно потверджувано конституціями держав та врочистими міжнародними документами.

Накінець — пише Ґ. Ерляндсон — Папа склав подяку Пречистій Діві Марії за великий дар охрищення Київської Руси (в ориґіналі „(Russ"). Такі слова подяки повинні заєдно повторяти сини й доньки св. Володимира — католики й православні, — бо Пречиста Діва є їхньою спільною Матір'ю, яка вказує їм шлях до повної єдности.

Звертаючись до українських прочан і принагідних туристів, зібраних на площі собору св. Петра, Папа закликав до повної свободи всіх людей ісповідувати свою власну релігію й до всецілої єдности Церкви. Папа вітав теж усіх українців, які прибули з ЗСА, Канади, Британії, Австралії, Арґентини, Бразилії й Европи, як теж тих, які живуть тепер у СССР.

Увечері Папа взяв участь у релігійній хоральній музиці в церкві св. Андрея й висловив українцям признання за зберігання своїх

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ В СПРАВІ ПІКЛУВАЛЬНОГО ДОМУ

Свого часу появилася була у „Свободі" моя стаття п.з. „Піклувальний дім — зростаюча потреба". І хоч сам заголовок багато говорить, однак відгук на цю статтю, крім кільканадцятьох приватних голосів — ніякий. А може він є, може наші церковні й громадсько-професійні чинники застановляються над цією справою, тільки я не є достатньо поінформований? Це було б добре, однак боюся, що так воно не є, а час летить.

Недавно відвідав я 92-річного В.З., опущеного, заслуженого громадянина-генерала. „Навіщо зробили мене генералом і забули про мене?" — скаржиться хворий. Таких і подібних осіб є більше, вони спаралізовані, ампутовані діябетики, хворі на старечі недуги — всі вони потребують професійно веденого українського Піклувального дому, де могли б в рідній атмосфері доживати свого віку. Чи справді ми не спроможні на діло християнської любови ближнього — заснування такого Дому? От передо мною заклик Домініканських Сестер римокатолицького обряду:

„...Наш Чин під цю пору має сім модерних піклувальних домів, приміщених у

(Закінчення на стор. 4)

ЯК ПРЕСА ГОТУВАЛА АРЕШТ ІВАНА МАКАРА

Тут подаємо читачам щоденника „Листа" під заголовком „Бюлетень ч. 1" від Вячеслава Чорновола, відомого правозахисника, довголітнього в'язня підсовєтських тюрем і заслань (на волі тепер у Львові, де він є членом Виконавчого Комітету Української Гельсінкської Спілки, що її головою є Лев Лук'яненко) — про події навколо голосного багатотисячного мітинґу-віча у Львові, в четвер 7-го липня, й про сумні наслідки для керівника цього віча інженера Івана Макара. — Ред.

I.

Рішення про арешт Івана Макара, голови Ініціятивного комітету проведення знаменитих львівських мітинґів, було прийняте обкомом партії та управління КГБ і узгоджено із Київськими (та мабуть і Московськими) верхами за деякий час до того, як за молодим інженером-конструктором замкнулися двері сумнозвісних львівських бриґідок, тюрми МВД на вулиці 1-го Травня. Адже потрібен був час і для узгодження і, головне, для пропаґандистської підготовки, без якої в теперішніх умовах не обійтися.

Для пропаґандистського забезпечення контрнаступу сил застою і реакції кандидатура Івана Макара здалася найбільш підхожою не тільки тому, що здавалося невигідним репресувати втретє або вчетверте тих, хто нещодавно повернувся із грезнінських буцеґарень. Була можливість поспекулювати на необачно (а може — якраз вчасно...) кинутій молодим правозахисником фразі про те, що учасники підпільного руху 1940-их, початку 1950-их років Західньої України — теж по суті жертви сталінської системи, яка цей рух спричинила... Отож невибагливим платним журналістам можна було „забути" все, що говорилося на львівських мітинґах про Щербицького та інших партійних бюрократів, що довели Україну в багно застою і русифікації, про недемократичний характер виборів на XIX партконференцію, про фіктивний характер Української державности, і звести все те до „реабілітації бандерівців" і навіть до натяків на львівський варіянт подій у Сумгаїті" (до такого дописалася газета, з недоречною назвою „Вільна Україна").

Для розуміння дійсного обличчя монополізованої й офіційної преси вельми повчально простежити, як за помахом диригентської палички „хазяїна" газети переносили „викривальні" акценти на Івана Макара, допомагаючи готувати його арешт.

* * *

18-го червня 1988 року — в трьох львівських газетах за підписом наш кор. (наш кореспондент) надруковане ідентичне повідомлення про мітинґ 16-го червня в парку імени Івана Франка, де ім'я Івана Макара з'являється без особистого виділення в переліку тих, що „...робили спроби надати мітинґу демологічного відтінку, завести ділову і відверту розмову в націоналістичне русло, говорили про надумані проблеми і питання..."

21-го червня — стаття, спекулюючи демократизмом і гласністю, що її скомпонували Г. Гнатів та Л. Сухоніс, основний вогонь зосереджує на В. Чорноволові та М. Гориневі, згаданому мимохіть І. Макарові відводить ролю тільки „вдало обраного дириґента-конферансьє". А в організованій редакцією підбірці листів „Нас обурюють зловмисні заяви" його імени взагалі не згадується.

За тією ж схемою, навіть з однаковими деталями, що свідчать про спільний „інкубатор" фактів і думок, збудована стаття одіозного автора Алі Малисюка та Д. Домбровської в газеті „Львовская правда" того ж 21-го червня, де Макара згадано як „балаганного конферансьє". Наступного дня в підбірці „Присечь дорогу демагогам!", де згадується Чорновіл, Горинь, Пучко, Калинець, Деркач, імени Макара взагалі немає.

Так само у великій статті „Мітинґ" газета „Ленінська молодь" з 23-го червня тільки мимохіть згадує безіменного ведучого.

У більш-менш невтральному контексті прізвища І. Макара, „що зробив спробу", та не зумів „покерувати" мітинґом 21-го червня на львівському стадіоні „Дружба", згадала „Вільна україна" у номері газети за 25-те червня (замітка Л. Сухонос „Біля стадіону").

Та вже у офіційному звіті про мітинґ 7-го липня ім'я Макара поставлене між імена постійно поборюваних пресою осіб: „Спроби братів Горинів, Макара, Чорновола та деяких інших, які виступили на мітинґу, нав'язати присутнім розмову за заздалегідь підготовленим сценарієм..." („Вільна Україна" за 10 липня). У цьому ж номері з'являється стаття заступника прокурора области Заплотинського „Свобода зборів: демократія і законність", де вперше згадано про юридичну відповідальність організаторів і самих учасників публічних зборів, мітинґів, про „політично шкідливі погляди, що межують з кримінальними злочинами" тощо.

Відчувається, що дано сиґнал розкручувати підготовку до кримінальної справи, зробивши козлом відпущення саме Івана Макара. За цю нечисту справу береться покірна преса. Промовчуючи, а то й відсовуючи на задній плян проблеми, про які говорилося на мітинґу 7-го липня, увага концентрується на „пропозиції про реабілітацію злочинців проклятої народом ОУН", придумуються навіть „натяки на львівські варіянти подій у Сумгаїті" („Вільна Україна" за 10 липня). У деяких статтях звичайний набір імен „націоналістів" заміняється єдиним іменем Макара („Львовская правда" за 13 липня).

Закінчення буде.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗАМОВИЛИ КВИТКИ НА КОНЦЕРТИ У ВАШІНҐТОНІ 7-9-го ЖОВТНЯ?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ДО БЮРА КРАЙОВОГО КОМІТЕТУ НА ЧИСЛО (202) 783-0988!

ЗАКЛИК

ГАРТФОРДСЬКОГО КОМІТЕТУ 1000-РІЧЧЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Заключною імпрезою наших святкувань Тисячоліття буде великий Бенкет, який відбудеться 16-го жовтня 1988 р. о год. 1-ій після полудні в залі Renaissance, East Windsor, CT (1-91 North-Exit 45).

Запрошені є: церковні достойники Української, Латинської і Грецької Церков, губернатор Вілям О'Ніл, члени Конгресу, стейтової леґіслятури і посадники.

У програмі: головні доповіді — Владика Василь Лостен, Українська Католицька епархія у Стамфорді; Архипресвітер Сергій К. Пастухів, Українська Автокефальна Православна Церква; Пастор Володимир Домашовець, Євангельсько-Баптистське Братство.

В мистецькій програмі виступлять: „Діброва", Олесь Кузьма диригент і ансамбль бандуристів „Вічний Відгук"; п-на Віра Мамчур і Йоанна Бучко керівники.

Провід імпрези буде в руках Соні Глутковської-Дараґ.

Візьмім найчисленнішу участь у тому бенкеті, щоби на місці задемонструвати нашу готовість у тому важливому змагу за долю наших Церков, щоби разом з нашими братами в Україні, які таких можливостей не мають і свого слова в їх обороні сказати не можуть.

Заманіфестуймо ж тому нашу нерозривну єдність з нашим народом на українських землях в обороні наших церков на які Москва простягає свої руки чим хоче загарбати нашу 1000-літню релігійну спадщину, наш найбільший скарб, наші церкви. Докажім усім, що в потребі ми уміємо бути собою і оборонити вартості українського народу.

Братство Охорони Воєнних Могил
„БРОДИ ЛЕВ"
повідомляє членів, що
дня 30-го ВЕРЕСНЯ 1988 р.
о год. 6-ій вечора у власній домівці
140-142 2-га Авеню в Ню Йорку, Н. Й.
в Українському Народному Домі кімната ч. 3
відбудуться

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

У випадку браку кворум збори відбудуться годину пізніше без огляду на скількість присутніх.

УПРАВА

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

„ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА; НЕВИННА ОСОБА."

„Я НЕ Є 'ІВАН ГРОЗНИЙ' І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ."

„МЕНІ ЦЕ НЕНАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВІДКОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Комбатанти відзначають 45-ліття 1-ої УД УНА

Під час Дня Праці 3,4 та 5-го вересня на оселі Українського Братського Союзу „Верховина" в Глен Спей колишні вояки відзначать 45-ту річницю зформування 1-ої Української Дивізії УНА. Запізнення відзначити зтагані роковини є спричинене загально-громадськими святкуваннями 1000-ліття Хрищення України, в приготуванні яких комбатанти беруть активну участь.

У невідрадних для українського народу умовах, створених жахливою війною двох тоталітарних сил, що намагалися знищити кожний найменший прояв українського самостійницького руху, не можна було бути безділлним. На пропозицію прийняти зброю від хоч не менш небезпечного ворога, треба було конечно реагувати з місця. Тисячі української молоді, яка вирушала в бій з большевиками, поблагословив Митрополит Андрей Шептицький та всі наші єпископи, які виборoли духовну опіку для Української Дивізії. Не дивно, що досьогодні їх, як теж тодішній провід, большевики з ненависттю атакують, очорнюючи їх світлу пам'ять своїми наклепами, а Дивізії стараються приписати на кожному кроці неіснуючі злочини.

Колишні вояки 1-ої УД УНА гідно, хоча скромно відзначать цю 45-ту річницю під час Дня Праці 3,4,5-го вересня ц.р. В суботу, 3-го вересня комбатанти зустрінуться на врочистому бенкеті, по якому відбудеться традиційна вже „дивізійна" забава.

У неділю, 4-го вересня, по Богослужбах в українській католицькій та православній церквах, в яких комбатанти будуть брати участь організовано, відбудеться біля „Могили-Пам'ятника" соборна Панахида за поляглих воїнів 1-ої УД УНА о год. 12-ій полудня. В неділю буде теж о год. 3-ій по обіді концерт. В першій — офіційній частині буде поставлений монтаж „Машерують добровольці", в якому на тлі прозірок молоді мистці Мотря Слупчинська та Олесь Кмета виконають поезії О. Стефановича, Ю. Липи, О. Ольжича та поетів — дивізійників. Монтаж уложив О. Гого-Слупчинський. В другій, розваговій частині виступить відомий дивізійний гумрист Степан Магмед та молодий гумрист Роман Василик.

Ця друга частина концерту пригадає колишнім воякам виступи артистів українських сцен, а особливо „Веселого Львова", які несли розвагу для молодих воїнів на місцях їхнього постою у воєнних діях.

Р. Г.

ЗАВВАЖЕНІ ПОМИЛКИ У ДЕКЛЯРАЦІЇ ПРИНЦИПІВ УГС

У Декларації принципів УГС, „Свобода" ч. 167 з 1-го вересня ц.р. трапилися такі помилки:

1. в пункті 12, друга колонка, 18-ий рядок знизу треба читати: „а в різкому скороченні";
2. в пункті 14, третя колонка, 21 рядок зверху треба читати: „Загальною декларацією прав людини";
3. на третій сторінці в передостанньому абзаці, восьмий рядок знизу, перед підписом треба читати „складає свої повноваження".

Крайовий...

(Закінчення зі стор. 1)

золоту та срібну медалі, опаковані разом в оксамитовому пуделку.

Рисунок медалі виготовила Марія Голіната із Савт Оранж, Н.Дж. Вона — мистець-графік, власниця графічної фірми „Holinaty Design". М. Голіната має графічне підприємство з 1983 року. Вона отримала свій Б.А. ступінь в Ратґерс університеті — Нюарк, і ступінь магістра мистецтв у Тайлер Мистецькій Школі в Темпл-університеті, у Філядельфії.

На пропозицію проєктувати офіційну Пропам'ятну медалю, Марія Голіната відгукнулася з захопленням, уважаючи це честю для себе і викликом мистецькім.

Марія Голіната, добре ознайомлена з різного роду графічним проєктуванням, проєкт медалів прийняла з особливою охотою. Президент „Мілленіум Медаллион" Лідія Семанишин уважає, що випуск цих медалів є ідеальною формою для відзначення великої історичної події — Тисячоліття, яка стається тільки раз в житті. Карбування монети з Тризубом має свій початок за часів князя Володимира Великого. А карбовання медалів у ЗСА дає запоруку їхньої першорядної якости й досконалости, так що вони будуть гідним відзначенням цієї історичної події.

Справою карбування й продукції медалів займається фірма Medallic Art Company of Danbury, Connecticut, видатна й відома фірма у цій ділянці вже від 1900 року. Протягом свого довголітнього існування „Медалік Арт" карбувала інавгураційні медалі для одинадцяти Президентів Америки (включно з обома медалями для президента Реґена), почесні Конгресові медалі, Пулітцер-медалі та інші.

Ціна медалів така: бронзова медаля коштує 25 дол.; срібна — 50 дол.,і золота — 725 дол. Комплект для колекціонерів — срібна й золота разом — 750 долярів. Кошти пересилки за кожну медалю в Америці три доляри; поза Америкою, включно з Канадою — 6 дол. Мешканці стейтів Ню Джерзі й Коннектикат зобов'язані додати податок.

Замовлення на медалі слід робити через фірму Millenium Medallion Inc., 46 Bayard St., Suite 802, New Brunswick, N.J. Tel.: 201-247-7699.

З уваги на те, що виріб медалів буде здійснюватися відповідно до замовлень, висилка їх потриває приблизно 12 тижнів.

Представник...

(Закінчення зі стор. 1)

основних завдань СУС, окреслених в його статуті, є „зберігати, плекати й розвивати культурні й духовo-релігійні цінності українського народу... Допомагати, в межах канадського громадянства, у визвольних змаганнях українського народу на його етнографічних землях за його соборну, суверенну й демократичну державу".

„СУС зі своїми складовими організаціями, — як говорив на Конференції ред В. Марко, — визнає проголошені УНРеспубліку Універсали 1918 і 1919 років та стоїть твердо на політичній плятформі ДЦ УНР в екзилі". Як складові частини до СУС входить Союз Українок Канади (СУК) і Союз Української Молоді в Канаді (СУМК). СУС є творець і основник Інституту Петра Могили в Саскатуні і видає поважний часопис „Голос України"

Із рядів СУС вийшла горлість українського народу — відома і шанована в Канаді українсько-канадська еліта: посли, сенатори, міністри, судді, посадники міст, правники, науковці, університетські професори тощо. Варто підкреслити і той факт, що СУС від самого початку змагав і змагає до консолідації українських сил на еміґрації.

Проф. Іван Самійленко у своєму слові привітав делегатів конференції і гостей від імени ДЦ УНР в екзилі та його Президента достойного Миколи А. Лівицького. Він висловив глибоке признання і подяку Союзові та його проводові за підтримку ДЦ УНР в екзилі. Про таку підтримку виразно свідчать резолюції з'їздів СУС. Професор пригадав імена ентузіястів підтримки УНР в екзилі, зокрема назвав братів Гуменюків в Торонто — Івана, першого голови Товариства Сприяння УНРаді; Теодора, активного члена Т-ва й учасника Сесії УНРади в Лондоні, та інших членів СУС. Він закликав членів СУС до дальшої всебічної підтримки ДЦ УНР в екзилі та рівно працювати для добра поневоленого українського народу, допомагаючи йому в його боротьбі з комуно-московським окупантом. Представник ДЦ підкреслив історичне й визвольне значення ДЦ УНР як носія суверенности української держави.

Припинення шкідливої незгоди в українській громаді та консолідація самостійницьких сил — були ній мотивом промовця. „Бож хто нам повірить, — підкреслив проф. Самійленко, що вільна і незалежна Україна буде стабілізуючим фактором на Сході Европи, стане запорукою прогресу й миру, якщо ми тут в діяспорі не маємо миру і згоди між собою". Делегати й гості палко вітали ці слова привіту.

В суботу й неділю — 13-го і 14-го серпня — урочистості відбувались у Гамілтоні. Головною подією в суботу був багатолюдний урочистий Бенкет у конвенційній залі Гамілтону. За почесним столом цього Бенкету зайняли місця Ієрархи українських і не-українських Православних Церков (крім російської), включно з представником Вселенського Патріярха Деметріоса, представники Федерального Уряду Канади, Провінції Онтаріо, міських управ Торонто й Гамілтону, Президент СКВУ, адв. Петро Саварин, від ДЦ УНР проф. І. Самійленко та гість з'вязень з поневоленої України священик о. Василь Романюк з його сином Тарасом.

Програму Бенкету проводив майстер церемоній от. д-р Ігор Куташ, у числі інших промовців покликаний до слова-привіту і проф. І. Самійленка, який у своєму привіті сказав, що відзначення 1000-ліття удержавлення Християнства в Київській Русі-Україні відбувається в 70-ту річницю проголошення Четвертого Універсалу УНР — Української Суверенної і Незалежної Держави. На історичних прикладах часів Княжої, Гетьманської і Уенерівської доби він показав, що повний розквіт Української Церкви є можливий лише тоді, коли буде своя вільна і незалежна Держава, оперта на християнській етиці і моралі.

Професор закликав українських науковців досліджити і поставити перед очі світової жахливий релігійний геноцид поповнений безбожною большевицькою Москвою в Україні, щоб знищити у нашому народі віру в Христа і в Україну. Промовець пригадав, що ДЦ УНР сьогодні є гордий тим, що в Канаді був Міністер УНР та довголітній Митрополит УПЦ в Канаді Іларіон Огієнко, який своєю невтомною працею вмурував найміцнішу цеглину для розбудови й процвітання УПЦ в Канаді. Вкінці проф. І. Самійленко висловив надію, що ці величаві ювілейні торжества послужать завершенням нашої національної єдности й любови між нами, так потрібної для вибореня волі нашій багатостраждальній Церкві й Україні. На Бенкеті була чудова мистецька програма.

В неділю, 14-го серпня, відбулася урочиста Божественна Літурґія в Коппс Колізеюмі в Гамілтоні, а після святкового обіду — тридення торжества закінчились величавим концертом в Коппс Колізеюмі. Програма цього концерту відображала славне минуле Християнської України, її неповторну пісню і музику. Закрив ці величаві торжества Блаженніший Митрополит Василій молитвою, а многотисячні учасники торжеств — співом „Боже Великий".

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО КОНЕЧНІСТЬ НЕГАЙНОГО ЗАМОВЛЕННЯ ПРИМІЩЕНЬ У ВАШІНҐТОНІ

Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні подає до відома всім місцевим комітетам та громадянству, що вже тепер треба замовляти нічліги у готелях поблизу Вашінгтону, щоб брати участь у центральних святкуваннях у Вашінгтоні в днях 7-го, 8-го і 9-го жовтня ц.р.

Крайовий Комітет зарезервував приблизно 700 кімнат на цілий цей час. Але вже тепер треба зголошувати свої замовлення до нижчеподаних готелів, щоб забезпечити собі нічліг.

Зараз Крайовий Комітет довідався, що в тому самому часі відбуватиметься також конвенція Американської дентистичної асоціяції, яка зарезервувала для своїх членів біля 10,000 кімнат у готелях Вашінгтону і околиці. Тому наші резервації треба робити негайно. Роблячи замовлення кімнат, треба покликатися все на Ukrainian Millennium Committee.

Подаємо список готелів, телефони, куди треба дзвонити і кошти кімнат.

Hyatt — Regency Crystal City — 100 кімнат
2799 Jefferson Davis Highway — для одної особи — 89 дол.
Arlington, Va. 22202 — для двох осіб — 89 дол.
Reservations: National Millennium Committee
1-800-228-9000
Deadline: September 7, 1988

Executive Inn — Best Western — 250 кімнат
2480 South Glebe Rd. — для одної особи — 85 дол.
Arlington, Va. 22206 — для двох осіб — 85 дол.
Reservations: Ukrainian Millennium Committe
1-800-426-6886
Deadline: September 7, 1988

Guest Quarters — 30 кімнат
2500 Pennsylvania Ave. — для одної особи — 99 дол.
Washington D.C. 20037 — для двох осіб — 99 дол.
(202)333-8060

801 New Hampshire Ave., NW. — 30 кімнат
Washington D.C. 200037 — для одної особи — 99 дол.
(202)785-2000 — для двох осіб — 99 дол.
Reservations: Ukrainian Millennium Committee
1-800-424-2900
Deadline: September 22, 1988

Holiday Inn — Silver Spring, Md.
(301) 589-0800
Rate: $99/single; $74 double

Best Western Ambassador — Wheaton, Md.
(301) 933-1300
Rate: $55/single; $63/double

Chevy Chase Motor Hotel — Chevy Chase, Md.
1-800-334-7218
Rate: $55/single or double

Econo Lodge — Silver Spring, Md.
(301) 565-3444
Rate: $44/single; $47/double

Quality Inn — Silver Spring, Md.
(301) 588-4400
Rate: $58/single; $67/double

Deluxe Budget Inn — College Park, Md.
(301) 474-0003
Rate: $52/single or double

Econo Travel Lodge — Arlington, Va.
(703) 524-9800
Rate: $52/single; $60/double

Sheraton Hotel — Crystal City, Va.
(703) 486-1111
Rate: $79/single or double

Greenbelt Hilton — Greenbelt, Md.
(301) 441-3700
Rate: $69/single or double

American Inn — Bethesda, Md.
(301) 656-9300
Rate: $45/single; $50/double

Sheraton Inn — Silver Spring, Md.
(301) 589-5200
Rate: $72/single; $82/double

ЗАМОВЛЕННЯ АВТОБУСІВ

Крайовий Комітет закликає всі церковні, громадські, молодечі, ветеранські, спортові та всі інші організації замовляти автобуси до Вашінгтону. Деякі місцеві комітети вже замовили автобуси на дуже добрих умовах і по знижених цінах, які включають подорож в обі сторони, два дні перебування у Вашінгтоні, оглядини міста та кімнати в готелях на дві ночі. Це все полагоджує їм автобусова компанія. Заохочуємо всі організації довідатись чи існують такі самі чи подібні можливості і скористати з таких умов. Якщо ні, то просимо замовляти автобуси на індивідуальній базі.

ЗАМОВЛЕННЯ КВИТКІВ

Проситься вже тепер замовляти квитки на всі три концерти. Ціна квитків на кожний концерт є: 30.-дол. — льожі; 25.-дол. — партер, 1-ий, 2-ий, 3-ий і 4-ий яруси (бальконі); 20.-дол. — 5-ий, 6-ий, 7-ий і 8-ий яруси; 15.-дол. — 9-12 яруси (бальконі).
Замовлення висилати на адресу:
UKRAINIAN MILLENNIUM COMMITTEE
810 18th Street N.W., Suite 807, Washington, D.C. 20006
(202) 783-0988

До Крайового Комітету 1000-ліття Християнства в Україні.

Замовляю ..... квитків, в ціні по ...... дол. разом .... дол.,
і на цю суму залучую чек, виставлений на: Ukrainian Millennium Committee.

Бажаю квитки на концерти:

п'ятниця 10/7/88 .....; субота 10/8/88 .....; неділя 10/9/88 .....

Квитки прошу вислати на адресу:

....

....

УВАГА! УВАГА!

ЧИКАҐО й ОКОЛИЦІ!

ВЕЛИКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

з багатою і різнородною мистецькою програмою і різновидними стравами і напитками

відбудеться
в СУБОТУ, 11-го і в НЕДІЛЮ, 12-го ВЕРЕСНЯ 1988 р. о год. 1-10 ночі
в СМИТ ПАРКУ при 2500 В. ҐРЕНД вул.
До численної участи запрошує

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ

В ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ нашої Найдорожчої МАМУСІ

бл. п.

СОНІ СЕМАНЮК

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 8-го вересня 1988 р. о год. 9-ій ранком в церкві св. Йосафата в Рочестері, Н. Й.

Просимо про молитви за упокій душі Покійної:
муж — ВАСИЛЬ СЕМАНЮК
дочка — ЯРА ЛІТОШ
син — ТАРАС
сестра — ІРЕНА

,,Поцілунок..."

(Закінчення зі стор. 2)

культурних традицій. Навернення Київської Руси (в оригіналі ,,Russ") дало привід до розвою спільної культури, яка проявилася слов'янською мовою ссв. Кирила й Методія й яка виросла з почви християнської Европи.

Папа взяв теж участь у моліннях на площі храму св. Софії в Римі. Ці богослуження були присвячені Пречистій Діві Марії. ,,Українська душа — сказав Папа — в кожній мінливості життя є під омофором Пречистої Діви Марії. Вона крокує з українським народом і поділяє його долю".

За словами Папи український народ багатий мучениками й ісповідниками віри, які дали свідоцтво духової свободи, придбаної актом Хрищення. Поміж українцями, які засвідчили віру, Папа назвав ,,шляхетну постать кардинала Йосифа Сліпого, який спочив у соборі св. Софії в Римі".

Український владика Андрій Сапеляк з Аргентини — закінчує свій репортаж Ґ. Ерляндсон — заявив 7-го липня, що українці-католики й інші християни наполягають на тому, щоб совєтські провідники ,,допустили комунізм із релігійною свободою". Владика ствердив, що підпільна УКЦерква, яка має 4-5 мільйонів віруючих, вийшла тепер із укриття.

* * *

Ватиканський пресовий речник Йоахим Наварро-Валлс заявив 12-го липня ц. р., що совєтський дипломат, амбасадор до Італії Нікола Лунко поінформував Папу про конференцію совєтської Комуністичної партії, яка проходила по лінії реформ. Візита Лункова була чемностева й дала нагоду до поновного діялоґу поміж СССР і Ватиканом. Обі ці держави не мають нормальних дипломатичних взаємин. Лунков, який брав участь у партійній конференції в Москві, хотів поінформувати про її хід Папу. Проте він не дав письмової відповіди Ґорбачова на лист Папи, який Святіший Отець передав Ґорбачову через кардинала Кассаролі. Зміст листа Папи досі не був оприлюднений.

Ватиканський офіціоз ,,Ль'Оссерваторе Романо" з признанням висловився про ,,добрі наміри" конференції й висказав надію, що вона дасть ,,вагомі політичні й економічні реформи для СССР".

ЩЕ В СПРАВІ ...

(Закінчення зі стор. 2)

стейтах: Ню Йорк, Пенсильванії, Массачусетс, Джорджії, Міннесоті й Огайо. Із збільшенням покликань, плянуємо відкрити нові доми в інших стейтах".

Так тихо працюють в щоденному служінні Богові й людині багаті духом Сестри-монахині. Виконують цю тяжку працю — служіння з любов'ю й посвятою. Вони правдиві героїні труду, Христа ради.

Бажаємо увіковічнити наше Тисячоліття Християнства? Прославою Бога, молитвою — дякуємо в цьому ювілейному році, наукою — це ,,Гарвардський Проєкт", вже в дії. Даймо ще діло наших сердець, нашого ума й діла: ,,Піклувальний Дім ім. Хрищення України, Першого Тисячоліття". Діло за нами, українська громадо, проводе Церков, монаших чинів, забезпеченевих і братських союзів та кредитових кооператив!

Член Апостоляту Опіки Хворих Української Католицької Церкви в Квінсі, Н.Й.

Юрій Малаховський

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Вдало закінчився XIX вишкіл в спортовій школі УСВТ ,,Ч. Січ"

Ґлен Спей, Н. Й. (О. Т.). — В суботу, 20-го серпня, тут на оселі УБСоюзу ,,Верховина" закінчився XIX з черги заавансований спортово-виховний вишкіл у спортовій школі, що її проводить УСВТ ,,Ч. Січ", Нюарк. Протягом чотирьох тижнів на вишколі побувало 97 юначок й юнаків з різних стейтів ЗСА. В поодиноких тижнях, сесіях, брало участь понад 50 учасників, більшість яких перебували в таборі 2-4 тижні.

Як і з попередні роки, у проводі спортової школи та на поодиноких постах інструкторів й опікунів працювали професіоналісти, досвідчені фахівці своєї справи й талановиті асистенти. У перших двох тижнях керівником табору був голова УСВТ ,,Ч. Січ" М. Стебельський, в кінцевих двох, заступник О. Твардовський.

Щоденні теоретичні і практичні лекції починалися в годині 9-їй ранку і закінчувалися після кількох перерв на обіди, вечері і відпочинки, в 9-їй вечора. В цьому часі відбувалися збірки, на яких керівник і технічний директор проголошували учасникам підсумки вишкільного дня, назначували найвизначніших учнів, які в часі співу молитви ,,Боже Великий" здіймали із щоглів американський і український прапори.

Після молитви учасники під проводом своїх опікунів проводили одногодинний відпочинок в часі висвітлювання спортових, пригодницьких й розвагових фільмів. По разу в тиждень влаштовувалися ватри, під час яких самодіяльні гуртки розважали гостей й батьків спортовими, жартівливими піснями, що їх вивчили під проводом професійної учительки Марійки Бокало. Відбувалися теж таборові забави в залі павільйону. Крім навчальних лекцій на закінчення дня відбувалися змагання дружин спортової школи у відбиванці, копаному м'ячі, тенісі, які мали назви міст, рік і гір України. Раз в тиждень проводилися легкоатлетичні біги, популярно званий ,,Біг по Україні", на трасі якого були точки, перешкоди теж із назвами міст, рік і гір України, це для вивчення учасниками деяких елементів географії України. Більшість таборовиків вперше запізналися із цими назвами. Крім внутрішніх футбольних змагань відбулися товариські змагання збірної Спортової Школи із збірною інструкторів американського табору ,,Питіян", в яких наші старші учні й інструктори виграли високим вислідом 7:0. В складі збірної ,,Питіян" виступало декілька визначних футболістів — гостей з Англії, Шотляндії і Італії. Крім цього раз в тиждень відбувалися плавацькі змагання і турніри відбиванки.

Протягом чотирьох тижнів спортову школу відвідало ряд особистостей, які мали можливість спостерігати лекції навчання, спортові об'єкти і приміщення учасників. На особливе відзначення заслуговують відвідини учасників федеральної і стейтової агенцій, які перевірили програму навчання, безпеки й чистоти табору. Табір спортової школи дістав першорядні оцінки. Похвальні оцінки дали теж директор школи в Ґлен Спей П. Комсток, сам спортовець — футболіст, легкоатлет, український священик із Саскачевану, Канада, та туристи, гості з України.

Частина учасників і членів команди спортової школи (перший тиждень).

Святкове закінчення

Програму навчання закінчено в п'ятницю, 19-го серпня. В суботу перед полуднем ще відбулися змагання футбольних дружин учасників із дружиною інструкторів й опікунів, які, очевидно, виграли ,,професори". Після цього відбулася остання збірка перед прапорами, звідки учасники, члени команди і інструктори перейшли до головної їдальні, де відбувся святковий бенкет, розвагові точки, знову під проводом М. Бокало. В часі бенкету учасників і членів команди табору особисто вітали гол. секретар УБСоюзу І. Саляк, директор оселі ,,Верховина" Я. Ґавур в імені батьків відомий комбатантський діяч Кобрин, який мав в таборі двох внуків. Усі три шановні громадські діячі висловили велике признання проводові УСВТ ,,Ч. Січ" за їх дуже успішну спортово-виховну працю з нашим юнацтвом і особливо за зорганізування в 1969 році і успішне ведення тієї спортової школи, яка в наступному році відзначатиме свій 20-річний ювілей.

Від учасників подяку команді і інструкторам висловили Василь Літкевич з Пенсильвенії і Таня Джонстон з Ню Джерзі.

Ентузіястично оплескували батьки і гості виступи самодіяльних груртків, з піснями, деклямаціями і рецитаціями, що їх вивчили поруч спортових дисциплін.

На закінчення тієї останньої точки спортової школи відбулося вручення медалів найвизначнішим учасникам за осяги у навчанні, як теж здобуті першенства в іграх спортової школи та чистоту і поведінку. Фундаторами медалів були УБС і УСВТ ,,Ч. Січ".

За осяги в копаному м'ячі медалі заслужили такі учасники: О. Кудрик, М. Донофрій, Т. Тимчина, Ю. Салдана, Б. Гарасим, Г. Малічишин, М. Малічишин, К. Федорик, Д. Федорик, В. Літкевич, М. Капуто, Г. Гура, Е. Отеро, Х. Дейль, С. Комсток, Б. Федорик, Д. Колодій, П. Адамс, А. Зварун, М. Гендрій, А. Шолудко, С. Колодій, Х. Малічишин, Дж. Шолудко, Ю. Дейль, Д. Комсток, В. Літкевич, Т. Посіва, А. Панас, А. Нинка, Д. Умин, М. Кутовий, І. Бесик.

У відбиванці: Г. Гірак, В. Літкевич, Т. Джнстон, С. Мельник, І. Мельник, М. Фарел, Ґ. Войчик, Д. Гуменок, Т. Гарасим, К. Сенарійо, С. Войчик, Дж. Шолудко, В. Літкевич, А. Віто, А. Зварун, В. Тимчина, Б. Джерманський, М. Ядлицький, Д. Равлович, С. Гасюк.

У тенісі: Б. Гарасим, Г. Гірак, С. Войчик, Х. Малічишин, А. Зварун, О. Кудрик, Ю. Салдана, П. Адамс, В. Літкевич, Д. Луків, В. Вронський, В. Тимчина, А. Сиротніков, А. Віто, Дж. Шолудко, І. Більшинський.

В плаванні: Х. Дейль, М. Фарел, Г. Гірак, Т. Гарасим, Ю. Салдана, С. Войчик, Ю. Гірак, М. Садовська, Д. Гуменюк, Т. Джонстон, Ґ. Войчик, Дж. Шолудко, В. Літкевич, Б. Гарасим.

Легка атлетика ,,Біг по Україні": Ґ. Войчик, Д. Комсток, Дж. Федорик, В. Літкевич.

Найкращі таборовики: К. Малічишин, С. Войчик, К. Сенарійо.

Найкращі всесторонні спортовці: Дж. Шолудко і В. Літкевич.

Менші медалі за осяги в одному тижні вручено: С. Коваленко, Т. Саглін, А. Коваленко, Дж. Лука, О. Дубанович, Е. Сандерсон, Дж. Вільшинський, Дж. Гендрій.

Крім вже згаданих керівників спортової школи в складі опікунів і інструкторів працювали: Л. Бокало, Т. Науменко, В. Василак, Ю. Гуменюк, М. Сергіїв (опікун).

Технічним директором і головним інструктором футболу був Ігор Чупенко. Інструкторами і асистентами в футбольному вишколі були теж: С. Коваленко, Г. Сергіїв, Х. Шалай і К. Шелшайд. У відбиванці — Х. Процюк і А. Підлуський, в плаванні — Х. Процюк і Т. Бокало, в тенісі — І. Луків і Д. Осціславський.